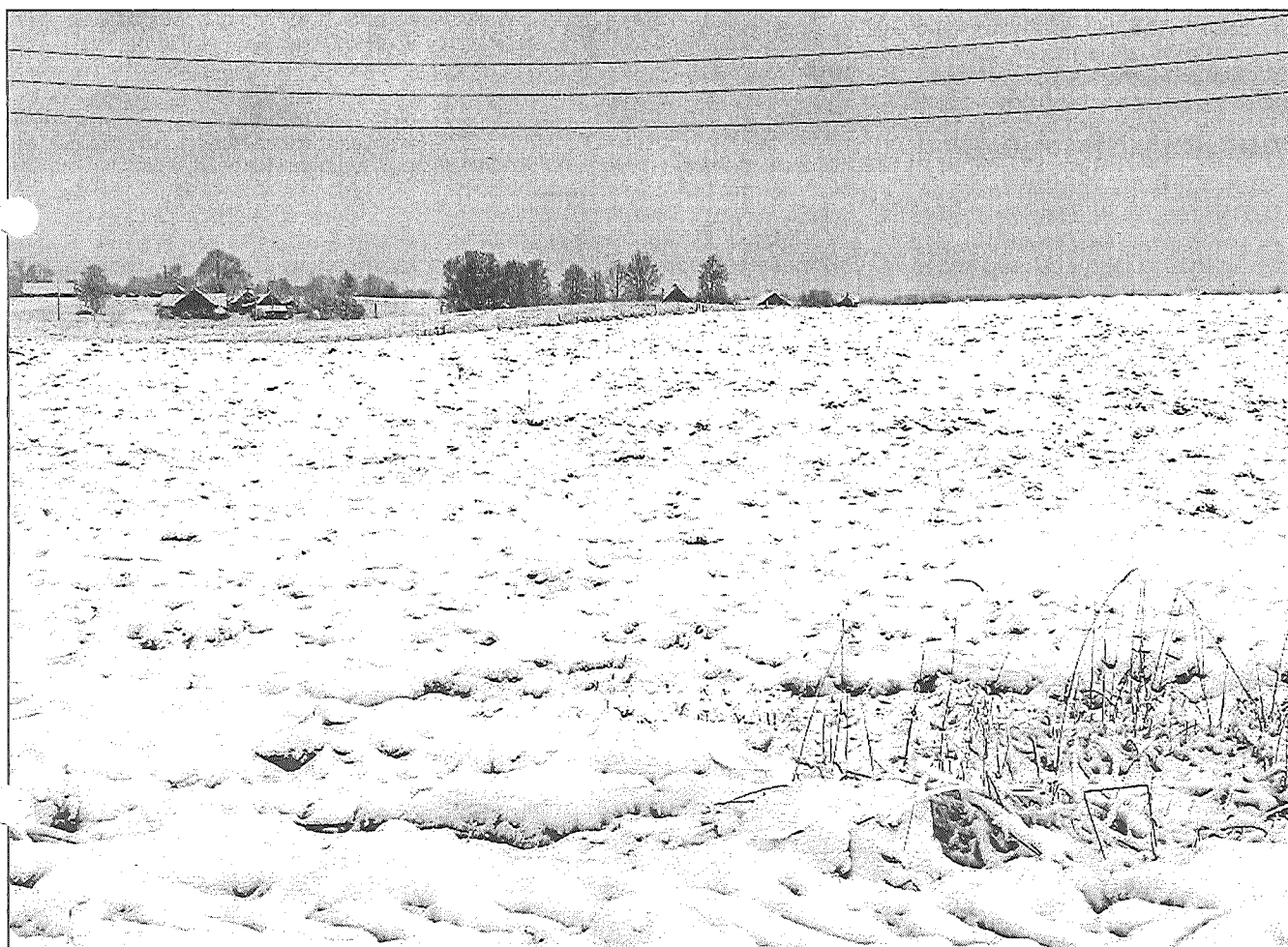


ISSN 1407-9021



ATGRIEŽOTIES PIE PUBLICĒTĀ

30. novembris –
pēdējā diena pieteikties
lauku zemes izpirkšanaiL PREIĻU GALVENĀ BIBLIOTĒKA
BĒRNU LITERATŪRAS
NODAĻA

● 30. novembris ir pēdējā diena, kad zemes lietotāji var pieteikties lauku zemes izpirkšanai. Tā ir pēdējā iespēja pretendēt uz zemes izpirkšanu par tās kadastrālo vērtību, maksājot privatizācijas sertifikātos vai naudā. Ja šis termiņš tiks nokavēts, turpmāk zemi varēs izpirkt tikai, ja pašvaldība to vēlēšies pārdot, kā arī par tās tirgus vērtību, kas būs ievērojami augstāka. Šobrīd iespēju pieteikties lauku zemes izpirkšanai Latvijā ir izmantojuši tikai aptuveni 10% no 28 000 personu, kam normatīvajos aktos dotas tādas tiesības. Foto: A. Dzerkalis

«Novadnieka» 19. oktobra numurā bija publicēts Latvijas Republikas Valsts zemes dienesta Latgales reģionālās nodaļas vadītājas M. Sokolovas sagatavotais materiāls par papildus iespējām pieteikties lietošanā piešķirtās zemes izpirkšanai. Pagājis jau gandrīz mēnesis, bet Preiļu rajonā iedzīvotāju interese nav liela. Lai mudinātu nepalaist garām svarīgo datumu, Valsts zemes dienesta speciālisti šajā sakarā atgādina svarīgākās lietas.

Valsts zemes dienesta sabiedrisko attiecību speciāliste Ilze Goba informē, lai nodrošinātu, ka pastāvīgie zemes lietotāji būtu informēti par savām tiesībām pieteikties zemes izpirkšanai un rosinātu viņus izmantot šo iespēju iegūt zemi privātpašumā, septembrī Valsts zemes dienests katram pastāvīgajam lietotājam, kas ir tiesības pieteikties zemes izpirkšanai, nosūtīja informatīvu vēstuli uz personas deklarēto dzīvesvietas adresi. Oktobrī papildus informatīvas vēstules tika nosūtītas 242 nepilsoņiem, kas bija pieteikušies zemes izpirkšanai līdz

2006. gada 31. augustam un kam atbilstoši tobrīd spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem nav tiesību izpirkt lauksaimniecībā vai mežsaimniecībā izmantojamo zemi. Tā kā ne visi iedzīvotāji patiešām dzīvo deklarētajās dzīvesvietās, ļoti iespējams, sūtītā informācija visus adresātus nav sasniegusi.

Iespēja vairākām
personu kategorijām

Atbilstoši Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likumā izdarītajiem grozījumiem no 2007. gada 1. augusta līdz 30. novembrim papildus iespēja pieteikties lietošanā piešķirtās lauku zemes izpirkšanai tiek dota sekojošām personu kategorijām:

- 1) bijušajiem zemes pastāvīgajiem lietotājiem, kuriem zeme bija piešķirta pastāvīgā lietošanā, bet zemes pastāvīgā lietošanas tiesības izbeidzas 2006. gada 1. septembrī. Nomas līgumi pašvaldībā jānoslēdz līdz 2007. gada 30. novembrim;
- 2) zemes pastāvīgajiem lietotājiem, kuriem pašvaldība lēmumu par zemes

piešķiršanu pastāvīgā lietošanā ir pieņemusi laika posmā no 2006. gada 1. jūnija līdz 2007. gada 1. septembrim un kuru zemes pastāvīgās lietošanas tiesības nav izbeigušas 2006. gada 1. septembrī;

3) bijušajiem zemes īpašniekiem vai to mantiniekiem, kuriem pastāvīgā lietošanā piešķirtās zemes platība ir lielāka par to zemes platību, uz kuru atjaunojamas īpašuma tiesības un tā pārsniedz pieļaujamās nesaistes robežas;

4) papildus iespēja tiek dota arī nepilsoņiem, kuriem normatīvo aktu ierobežojumu dēļ nav tiesību izpirkt lauksaimniecībā vai mežsaimniecībā izmantojamo zemi un personām, kuras pašlaik kārto zemes lietošanas tiesību mantošanas dokumentus. Saņemot lauku zemes izpirkšanas pieprasījumu no šīm personām, Valsts zemes dienests iekļaus izpirkšanai pieprasīto zemi Lauku zemes izpirkšanas reģistrā (LZIR) un pieņems lēmumu par tiesībām izpirkt zemi ar nosacījumu, ka persona līdz 2009. gada 30. oktobrim iesniedz attiecīgi Latvijas Republikas pilsonības iegūšanu apliecinājošus vai mantošanas tiesības apliecinājošus dokumentus.

Turpinājums 4. lappusē.

Informēts cilvēks
— aizsargāts cilvēks.

NENOKAVĒJIET!

Laikrakstu
«Novadnieks»
decembrim
Latvijas Pasta
nodaļās var abonēt
līdz 24. novembrim,
redakcijā un
interneta
mājas lapā
www.novadnieks.lv
abonēt var līdz
16. novembrim.

Publicēta grāmata
«Aizvestie.
1949. gada 25. marts»

Latvijas Valsts arhīvs publicējis grāmatu «Aizvestie. 1949. gada 25. marts» un atkārtoti izdevis grāmatu «Aizvestie. 1941. gada 14. jūnijs». Preses konferencē šā gada 7. novembrī par vērienīgo izpēti darbu un publicētajām grāmatām informēja Latvijas Valsts arhīva direktore Daina Kļaviņa, projekta vadītāja Iveta Šķinķe, vēsturnieki Aija Kalnciema, Jānis Riekstiņš, mākslinieks Ilmārs Blumbergs, informē Latvijas Valsts arhīva direktore Daina Kļaviņa.

Latvijas Valsts arhīvs (LVA) ir pabeidzis apjomīgu izpēti darbu 9 gadu laikā, par Latvijas iedzīvotāju deportācijām 1941. gada 14. jūnijā, 1949. gada 25. martā, kā arī laika posmā no 1945. gada līdz 1953. gadam. Izdotas trīs grāmatas, to 2488 lappusēs ir sniegti uz dokumentiem balstīti vēsturisko notikumu skaidrojumi, deportāciju skaitliskie rādītāji tiek piedāvāti uz datu bāzes pamata sagatavotā strukturālā analizē. Sagatavoti saraksti ar 59 714 deportācijās cietušu cilvēku vārdiem, kā arī Krievijas un Latvijas arhīvos iegūto dokumentu pirmpublicējumi.

Grāmata «Aizvestie. 1949. gads» publicētas kartes ļoti uzskatāmi ilustrē deportāciju norisi. Pirmo reizi sniegts salīdzinājums par 1949. gada 25. martā izvesto cilvēku skaitu attiecībā pret iedzīvotāju skaitu konkrētā apriņķī, parādītas un salīdzinātas izsūtīto cilvēku kategorijas, kas ir būtisks elements, lai izprastu, kāpēc deportācijai tika pakļauti tik daudzi Latvijas iedzīvotāji. Salīdzināti dažādi vēstures literatūrā sastopamie dati par deportēto cilvēku skaitu, skaidroti iemesli to atšķirībām.

Grāmata par 1949. gada 25. marta deportāciju ir ievietots arī vēsturiskais apskats par citos gados veiktajām deportācijām (1945-1953), kā arī publicēti cilvēku saraksti.

Lai arhīva sagatavotais darbs būtu pieejams arī starptautiskajai sabiedrībai, visi skaidrojošie teksti ir tulkti angļu valodā. Grāmatas vizuālo tēlu ir veidojis mākslinieks Ilmārs Blumbergs.

Šī projekta realizāciju sekmēja LVA sadarbībā ar Latvijas Vēsturnieku komisiju, Eiropas Komisiju, Ministru kabineta izveidoto komisiju PSRS totalitārā komunistiskā okupācijas režīma upuru skaita un masu kapu vietu noteikšanai, informācijas par represijām un masveida deportācijām apkopošanai un Latvijas valstij un tās iedzīvotājiem nodarīto zaudējumu aprēķināšanai un Kultūras ministriju.

PAŠVALDĪBĀS

Livānu novadā

■ AKTIVITĀTES LĪVĀNU MĀKSLAS SKOLAS IZSTĀŽU NAMĀ. Livānu mākslas skolas izstāžu namā Rīgas ielā 12 katru mēnesi aplūkojama jauna profesionālu mākslinieku izstāde. Kā informēja Preiļu rajona padomes preses sekretāre Irēna Seladina, novembrī ir skatāma Preiļos dzimušās mākslinieces Lienas Subatiņas gleznu izstāde «Saulē izkrāso jūru». Par tradīciju ir kļuvušas viesmākslinieku meistardarbnīcas Livānu novada iedzīvotājiem. Tāpēc arī šīs izstādes noslēgumā, 30. novembrī plkst. 14.30, darbosies mākslinieces meistardarbnīca, kurā Lienas Subatiņas vadībā varēs zīmēt un gleznot kuģus.

Apmeklējot izstāžu namu, var skatīt arī mākslinieces Aidas Rotčenkovas darbnīcu zīda apgleznošanā.

Vārkavas novadā

■ GRĀMATAI «VĀRKAVAS NOVADA MUTVĀRDU DAIĻRADES PŪRS» BŪS OTRĀ DAĻA. Vārkavas vidusskolas skolotāja Janīna Vilmane saņēmusi Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu projektam, kas paredz viņas jau iznākušās grāmatas «Vārkavas novada mutvārdu daiļrades pūrs» turpinājumu – otrās daļas izdošanu. Šādu informāciju «Novadniekam» sniedza Vārkavas novada domes preses sekretāre Maija Praņevska. Otrās daļas nosaukums iecerēts savādāks, darbs sauksies «Vārkavas novada daiļrades pūrs». Pašlaik Janīna Vilmane kopā ar sava pulciņa «Latgaliešu literatūra» dalībniekiem, kas pārsvarā ir Vārkavas vidusskolas 6. un 9. klases skolēni, un novada domes kultūras darba organizatori Astrīdu Dambīti vāc folkloras materiālus Vanagu apvidū.

Ekspedīcijas dalībnieki jau ir ciemojušies daudzās Vanagu ģimenēs, daži no iedzīvotājiem tiks apmeklēti vēlreiz, jo cilvēkiem vienā sarunā grūti atcerēties garajā mūžā piedzīvoto. Emīlija un Leons Bartuseviči pastāstījuši par dažādām senām tradīcijām un kara laikiem, Monika Purviņa sniedza ieskatu tautas un darba tradīcijās, stāstīja par «večerinkām» un linu talkām, papildināja savāko apvidvārdu krājumu. Eleonora Onckule atklāja savu dziesmu pūru, bet Anastasija Vaivode stāstīja par Vanagu baznīcas vēsturi, kā arī Vanagu vārda izcelšanos. Daudz jaunas informācijas devušas arī Antopina Butkāne un Genovefa Garkalne.

Janīnas Vilmanes projektu atbalsta arī Preiļu rajona padome un Vārkavas novada dome. Grāmata «Vārkavas novada mutvārdu daiļrades pūrs», kurā apkopots plašs Janīnas Vilmanes un viņas audzēkņu savāktais folkloras materiāls, klajā nāca šī gada sākumā.

■ PIRMIE PIECI GADI AR DZIESMU. Vārkavas novada Vanagu sieviešu vokālais ansamblis «Dziedi līdz!» novembrī nosvinēja piecu gadu pastāvēšanas jubileju. Kā informēja novada domes preses sekretāre Maija Praņevska, ansambļa pirmssākumi saistās ar Vanagu pamatskolas direktores Janīnas Praņevskas iniciatīvu, kura kādā no vecāku sapulcēm ierosināja izveidot kori. Tas tika nodibināts, un kādu laiku arī pastāvēja, taču pamazām dziedātāju skaits dažādu apstākļu dēļ samazinājās, un beidzot pārtapa par ansambli. Pašlaik tajā dzied deviņas dalībnieces: Elita Seile, Ilga Ušacka, Janīna Vilcāne, Anna Romāne, Elvira Ušacka, Ināra Romāne, Vēsma Smagare, Anna Vaivode, Maija Praņevska. Ansambli visus šos gadus vada Liliāna Zarāne. Tagad skanīgo balsu īpašnieces jau kļuvušas pazīstamas arī ārpus novada un pat rajona robežām, jo ansamblis «Dziedi līdz!» ir uzstājies Liksnā, Bebrenē, Dvietē.

Vietējie iedzīvotāji ansambli mīļi dēvē par māmīņu ansambli, jo aprēķināts, ka visām dziedātājām kopā ir 30 bērni un viens mazbērns, bet vieta mēģinājumiem rasta skolā, kurā mācās viņu atvases.

Ansambļa repertuārs liecina, ka dziedātājām visvairīgākās vērtības ir ticība, Tēvzeme, mīlestība, bet viņu dziesmās skan arī smeldze un atmiņas par skaistākajiem dzīves mirkļiem. Svētku koncertā bija kupls klausītāju pulks, kas sastāvēja no ģimeņu locekļiem un citiem tuviniekiem, draugiem, vietējiem iedzīvotājiem. Jubilejā sveica arī pārējie novada vokālie ansambļi – «Amuļi», «Savādi gan», deju kopa «Vanagi», kā arī Vārkavas novada domes priekšsēdētāja Antra Vilcāne, Vanagu pamatskolas direktore Janīna Praņevska, sabiedrības pārstāvi.

Valdība papildus piešķir naudu vētras postījumu likvidācijai

Ministru kabinets atbalstīja Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas (RAPLM) atkārtoto ierosinājumu no finanšu līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem pašvaldībām papildus piešķirt vairāk nekā 290 000 latu, lai kompensētu šā gada sākumā vētras radītos zaudējumus. Šo informāciju «Novadniekam» sniedza RAPLM Komunikācijas nodaļas vadītājas vietniece Ilze Dišlere.

Izvērtējot pašvaldību iesniegtos dokumentus, RAPLM kon-

statēja, ka rezervētie finanšu līdzekļi ir nepietiekami, lai kompensētu visām pašvaldībām radušos zaudējumus.

Ministrija gada sākumā no Finanšu ministrijas pamatbudžeta apakšprogrammas «Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem» pašvaldībām jau piešķir kompensācijas 350 000 latu apmērā, lai Latvijas pašvaldības novērstu vētrā radītos postījumus.

Papildus kompensācijas vētras radīto sekū novēršanai tiks piešķirtas Kuldīgas, Liepājas, Saldus, Ventspils, Talsu, Jēkabpils, Bauskas, Ogres, Rīgas, kā arī Preiļu rajona pašvaldībām par ko-

pējo summu 291 556 latu. Preiļu rajonā līdzekļus 1000 latu apmērā saņems Salas pamatskola Saunas pagastā. Līdzekļi paredzēti skolas zāles remontam. Kā informēja skolas direktore Valentīna Linīna, šī gada janvārī notikušās vētras laikā vējš izlauza skolas zāles durvis. Stiprās brāzmas no krāsnīm izsita dūmus un kvēpus, to virpuļi sabojāja telpas sienu krāsojumu, tika bojāts arī kamīns un apaļā krāsns. Durvis atjaunotas par Saunas pagasta padomes piešķirtajiem līdzekļiem, bet neparedzētajam kosmētiskajam remon-

tam naudas nebija. Ministrijā uz skolas lūgumu sākumā nav reaģējuši, stāstīja direktore, jo citviet valstī bojājumi bija daudz nopietnāki, to novēršanai pašvaldības prasīja vairākus desmitus tūkstošu latu. Direktore atkārtoti lūdza kompensāciju par vētras postījumiem, un šoreiz viņas lūgums tika izpildīts. Salas pamatskolas zāle drīz atgūs svaigu izskatu.

Kompensācijas valstī tiks izmantotas skolu, bērnudārzu, kā arī citu pašvaldību objektu renovācijai un atjaunošanai, kas nepieciešami būtisku pašvaldību funkciju izpildes nodrošināšanai.

Izveido jauno skolēnu domi

Rajona bērnu un jauniešu centrā (RBJC) uz pirmo semināru jaunajā mācību gadā pulcējās rajona izglītības iestāžu skolēnu pašpārvalžu līderi. Kā informēja RBJC direktora vietniece Ilga Peiseniece, vispirms notika iepazīšanās ar centra jaunajām telpām, pēc tam iepazīšanās vienam ar otru, un semināra diena varēja sākties.

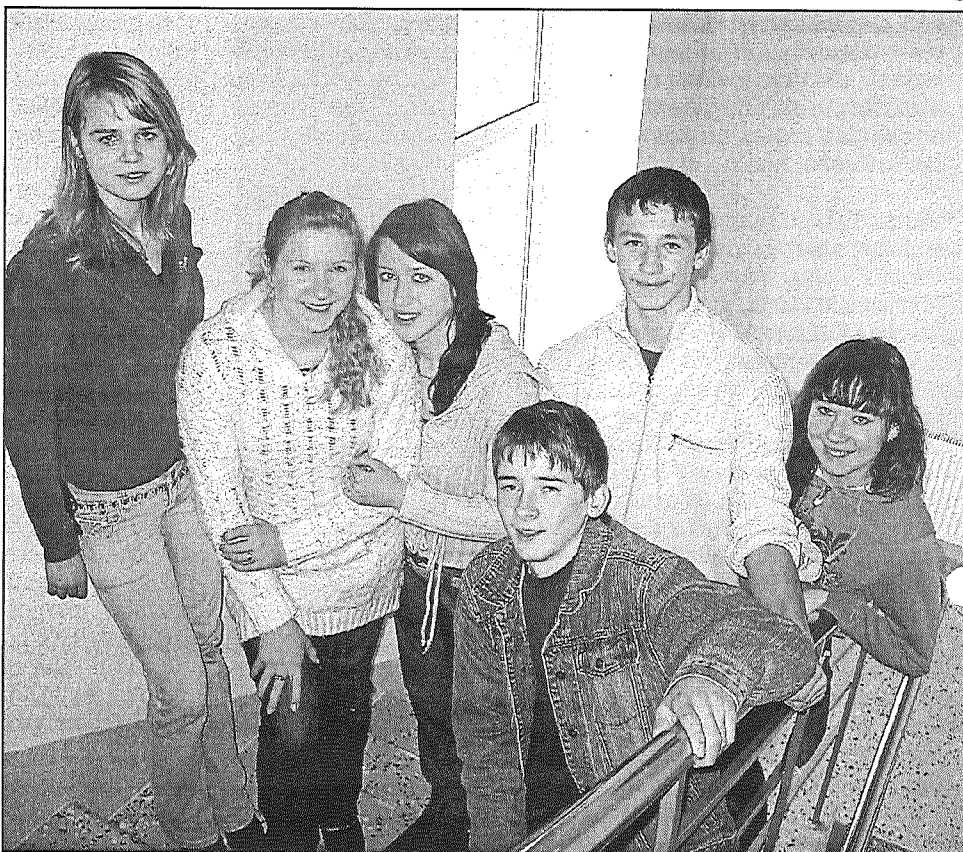
Ievaddaļā tika sniegta informācija par skolēnu pašpārvalžu darbības aktualitātēm un labāko pieredzi republikā.

Kas ir pašpārvalde? Pārvaldes forma, kārtība, pēc kuras sabiedrība, šajā gadījumā izglītības iestādes skolēni, izlemj savus pārvaldes jautājumus. Pamatideja – modelēt valsti pastāvošo politisko iekārtu un tās tapšanas mehānismus. Jau skolā jāapgūst tās idejas, sabiedrības modelis, kurā mēs dzīvojam un darbojamies pašpārvaldē sniedz šo iespēju.

Šajā gadā sagaidāms jauns «Vispārīzglītojošās izglītības iestādes skolēnu un profesionālās izglītības iestādes audzēkņu pašpārvaldes paraugolikums», kurš būtu par pamatu, veidojot katras izglītības iestādes skolēnu pašpārvaldes nolikumu.

Iespēja uzzināt jaunāko pašpārvalžu kustībā ir piedalīšanās skolēnu pašpārvalžu vasaras skolā «Demokrātijas akadēmija». Tieši tā šajā vasarā izdarīja Rasa Magdaļenoka no Livānu 1. vidusskolas, kura darbojas arī Preiļu rajona Skolēnu domē. Semināra dalībniekiem Rasa pastāstīja gan par nometnes iespējām, gan arī visus iesaistīja jautrā saliedēšanas un pat dziedāšanas spēlē.

Tālākajā semināra gaitā sekojoja darbs grupās, bija jāizveido mūsdienīgu skolēna portrets. Kāds ir jaunietis,



● Rajona skolēnu dome (no kreisās) Marta Kalvīte, Rasa Magdaļenoka, Anna Brakovska, Matīss Jankovskis, Rihards Vilcāns, Vineta Pakava. Fotografēšanās brīdī klāt nebija Irēna Jokste, Santa Vasiļevska un Renārs Trubačs.

ar kuru ikdienā vajag sastrādāties skolēnu pašpārvalžu līderim, kas viņu interesē, un vai vispār interesē skolā notiekošais? Atbildes tika meklētas kopā.

Darbojoties grupās, iepazīti skolu līderi, un semināra noslēgumā tika papildināts rajona skolēnu domes sastāvs ar jauniem uzvarētājiem, jo pieci no deviņiem domes aktīvistiem skolu ir beiguši un mācības turpina citur. 2007./2008. mācību gadā Preiļu rajona skolēnu domē darbosies: Rasa Magdaļenoka un Vineta Pakava no Livānu 1. vidusskolas, Rihards Vilcāns (Preiļu Valsts ģimnāzija), Irēna Jokste (Aglonas vidusskola), Santa Vasiļevska (Riebiņu vidusskola), Marta Kalvīte (Rudzātu vidusskola), Anna Brakovska

(Vārkavas vidusskola), Matīss Jankovskis (Jersikas pamatskola), Renārs Trubačs (Preiļu 1. pamatskola).

Par darāmo jaunajā mācību gadā rajona skolēnu dome lēma, tiekoties pirmajā sēdē 6. novembrī. Taču vispirms sēdes sākumā tika ievēlēta jaunā vadība, un tā rajona skolēnu domes priekšsēdētāja lomā šogad iejūtīsies Anna Brakovska no Vārkavas vidusskolas, bet vietniece būs Rasa Magdaļenoka no Livānu 1. vidusskolas. Tika sadalīti arī citi pienākumi, — atbildīgie sadarbībai ar presi, sabiedrisko attiecību jautājumu risinātāji, pasākumu darba grupu vadītāji.

Rajona skolēnu pašpār-

valžu līderiem 2008. gada janvārī plānots brauciens uz Rīgu, lai iepazītos ar Latvijas Republikas Saeimas darbu un tiktos ar Rīgas skolēnu domes aktīvistiem.

Mācību gada otrajā semestrī skolēnu dome, aicinot uz sadarbību visas rajona skolas, veiks aptauju par skolēnu pašpārvalžu vietu un lomu skolas dzīves veidošanā un aktivizēšanā. Tā būs iespēja paskatīties uz skolās notiekošo no cita redzes punkta.

Sportiskas aktivitātes, apvienojot ar skolēnu pašpārvalžu kopā sanākšanu, iecerēts rīkot 2008. gada aprīlī. Jauniešiem skolēnu dome ir noskaņota darbam.

No horvātiem jāmacās, kā pelnīt ar tūrismu

Grupa lauksaimniecības speciālistu un konsultantu no Liepājas, Limbažu un Preiļu rajona lauksaimnieku apvienībām oktobrī apmeklēja Horvātiju. Desmit dienu braucienā kopā ar vairākiem kolēģiem no Preiļu rajona bija devusies arī Preiļu lauku konsultāciju biroja speciāliste veterinārmedicīnas jautājumos AINA GOLUBEVA.

Horvātija ir skarba zeme, bet arī īpašu pievilksanas spēku, daļoties iespaidos par redzēto, teica speciāliste. Mājup pārvesta atziņa, ka iespējams labi pelnīt arī ar tūrismu, ja vien atrasta iespēja pievilināt ekskursantus, piedāvājot viņiem interesantus produktus.

— Apceļojām lielāko daļu Horvātijas, gan lauksaimniecisko ziemeļu, gan kalnaino un skarbo dienvidu reģionu, kas deva iespēju salīdzināt krasi atšķirīgos klimatiskos apstākļus un iespējas lauksaimnieciskajai darbībai. Ņemot vērā kontrastaino dabu, varējām tikai pabrīnīties, kā šis valsts iedzīvotāji prot to izmantot un gūt labumu.

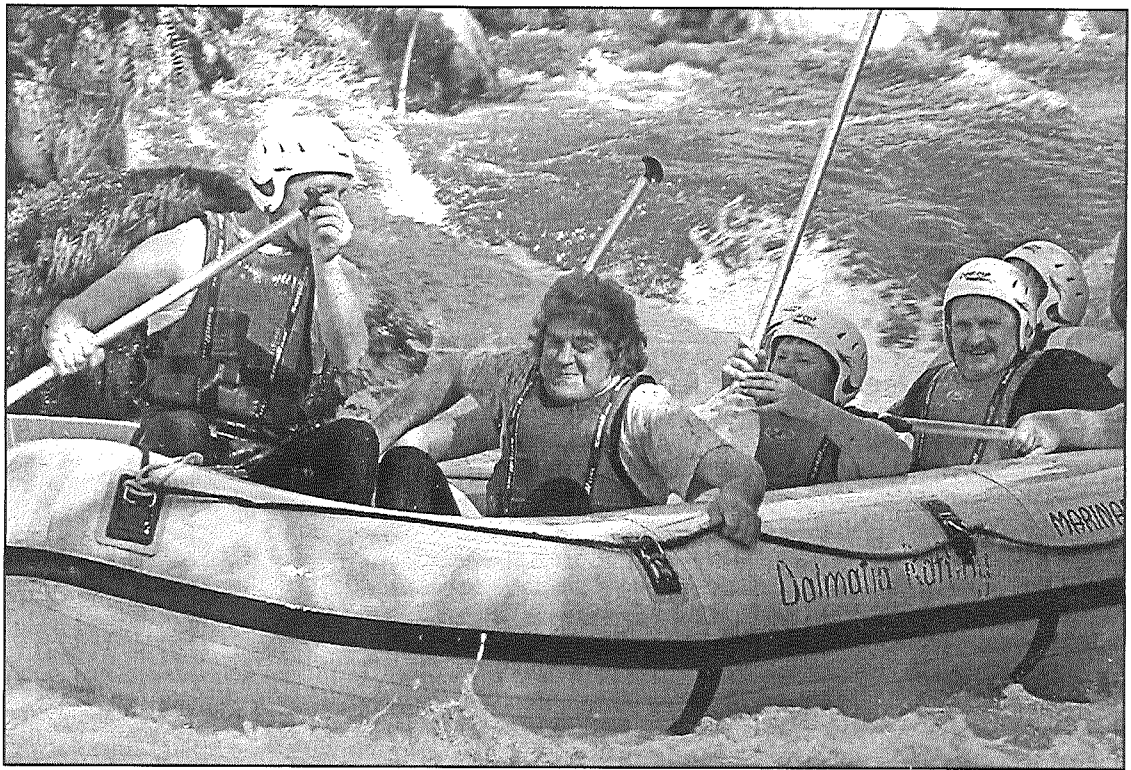
Lopkopība un lauksaimniecība vairāk attīstīta Horvātijas ziemeļos, kur reljefs ir līdzenāks. Tur arī redzējām apstrādātus laukus un lopu barus, pārsvarā aitu un kazu ganāmpulkus. Dienvidu reģions — tie ir kalni, tās ir nebeidzamas klintīs, aizas, Adrijas jūras krasts un kalnu upes. Lauksaimnieciskā darbība te iespējama pavisam minimālos apmēros, tāpēc vietējie iedzīvotāji meklē un ir atraduši citas iztikas iespējas. Tā pārsvarā ir uzņēmējdarbība tūrisma nozarē. Horvāti lepojas ar savas zemes dabu un ar to pelna, pēdējos gados uzņemot arvien

vairāk ārzemnieku. Jāatzīst, ka tūristu uzņemšanu viņi ir apguvuši perfekti. Vietējo uzņēmēju sniegtie pakalpojumi kopā ar dabas skaistumu un tā baudīšanu visdažādākajos veidos nodrošina nozares ienesīgumu.

Mūsu grupai bija paredzēts nobrauciens ar laivām pa kalnu upi. Procesu vadīja vairāki vietējie instruktori. Nedomāju, ka viņi katru dienu uzņem latviešus, taču puiši airēšanai nepieciešamās komandas bija iemācījušies latviski, lai mēs varētu saprast, kā rīkoties. Kāds pat nodziedāja latviešu tautas dziesmu. Protams, ka mums radās labs iespaids, jutāmies aizkustināti, gaidīti un gatavi maksāt. Kaut vai par fotogrāfijām no nobrauciena pa upi. Kamēr viens instruktors sēž laivā ar ceļotājiem, otrs brauc kanoe laivā fotografē un filmē, aizsteidzoties te priekšā, te jau no sāna vai atrodoties nopakaļus. Katrs no mums brauciena noslēgumā varēja iegādāties disku ar turpat simts digitālajām fotogrāfijām vai arī filmu. Pašiem tādi lieliski kadri noteikti nebūtu izdevušies, tāpēc maksājām bez kaulēšanās.

Dzīvojam Horvātijas vidienē mazā pilsētiņā. Tai ir ļoti sena vēsture, par to liecināja īpatnējā arhitektūra, šaurās ieliņas, kur dažviet miesās kuplāki gājēji var samainīties tikai sāniski. Mūs visus pārsteidza autovadītāju kultūra — bez steigas, bez signalizēšanas viņi pacietīgi gaidīja un palaida kājgājējus. Ne reizi uz ielām un ceļiem netikām manījuši negatīvas emocijas, kas ir pārpārēm pie mums Latvijā.

Horvātijā ļoti daudz audzē vīnogas, nodarbojas ar vīna darināšanu. Dienvidu reģionā — mandarīnkoku dārzi un olīvkoku birzīs.



● Viena no daudzajām fotogrāfijām, ko Aina Golubeva pārvedusi no ceļojuma pa Horvātiju. Brauciens gumijas laivā pa kalnu upi bijis aizraujošs, par to liecina pozitīvās emocijas un smaidi Ainas (attēlā vidū) un Līvānu novada lauku attīstības speciālista Dominika Jaujas (no labās) sejas.

Ceļa malā no vietas redzamas mazas koka būdiņas, kur vietējie zemnieki pārdod savu preci. Pie tam ne tikai augļus, bet arī pašdarināto stipro alkoholu — rakiju, kas līdzinās mūsu tā sauktajai *dzimtenūtei*. Var izvēlēties gan tīru mantu, gan bagātinātu ar dažādām zālītēm. Nezinu, ko par to saka Horvātijas likumi, taču nevarējām iedomāties, ka kaut kas tāds būtu iespējams Latvijā. Starp citu, piedzērušos tur nemanījām.

Dubrovniks, kas atrodas pašos Horvātijas dienvidos, ir tipisks tūrisma reģions. Sezonas laikā, kas ilgst līdz oktobra beigām, jo tik

ilgi ir silts un saulains, vietējie intensīvi nodarbojas ar viesu uzņemšanu. Ziemā tur valda klusums, bet mums stāstīja, ka iedzīvotāji šajā laikā saņem valsts noteiktās kompensācijas, lai varētu sagatavoties nākamajai tūrisma sezonai, jo citu pelnīšanas iespēju nav.

Skaistā daba ir Horvātijas lielā bagātība, ko vietējie iedzīvotāji iemācījušies izmantot maksimāli veiksmīgi. Kaut vai, piemēram, dabas parki. Vienu no tiem, kas aptver ļoti daudzus lielus un mazus ūdenskritumus, apmeklējām arī mēs. Samaksā un dodies garā-

kā vai isākā (pēc fiziskajām spējām) pārgājienā, vēro augus, klausies ūdens šalkoņā. Tā ir tāda relaksācija, ka neko jaukāku nevar vēlēties.

Vēsturiski izveidojies tā, ka latvieši ir zemkopju tauta, tāpēc tūrisma nozare pagaidām tiek uzskatīta par tādu kā pabērnu. Taču arī Latvijā ir skaista daba, daudz ezeru, lieliski meži. Diemžēl mēs vēl ne tuvu neesam apguvuši viesu uzņemšanas gudrības. Laikam trūkst uzdrīkstēšanās, nav pārliecības, ka var labi pelnīt. To mācīties jābrauc uz Horvātiju.

L. Kirillova

Neizlēmīgos pieskaita konservatīvajiem

Tie Valsts kases (VK) plāna dalībnieki, kas līdz 28. septembrim nebija izvēlējušies citu pārvaldnieku, jau tika sadalīti starp astoņu privāto pārvaldnieku konservatīvajiem ieguldījumu plāniem, kuru ienesīgums ievērojami atpaliek no aktīvo plānu snieguma.

Pēc Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (VSAA) datiem, kopumā starp astoņiem pārvaldniekiem «Hansa fondi», «SEB uni-fondi», «Parex Asset Management», «Baltikums Asset Management», «Norvik IPS», «Siprema fondi», «Astra krājfondi» un «DnB Nord fondi» — tika sadalīti 74 889 Valsts kases ieguldījumu plāna dalībnieki, kuru kopējais kapitāla apjoms ir 10 307 960 lati. Katrs pārvaldītājs ir saņēmis 9361 dalībnieku, kuru kopējais kapitāla apjoms ir aptuveni 1,2 miljoni latu. VSAA speciāliste Līga Caune stāsta, ka noskaidrot, kurā ieguldījumu plānā kurš bijušais Valsts kases plāna dalībnieks tagad turpina savu dalību, var ikvienā VSAA teritoriālajā nodaļā, ierodoties tur personīgi un līdzī ņemot personu apliecinošu dokumentu.

Tikmēr speciālisti ir pārliecināti, ka lielākā daļa VK dalībnieku, kuri līdz noteiktajam datumam nebija izvēlējušies privāto pārvaldnieku, visticamāk, atrodas ārpus Latvijas. Tāpat «Hansa fondu» ieguldījumu pārvaldnieks Kristiāns Miķelsons pieļauj iespēju, ka daļa cilvēku VK aicinājumu pāriet pie cita pārvaldnieka ignorēja, jo viņiem ir citas prioritātes. «Valsts kases ieguldījumu plānā bija arī dalībnieki vecumā no 15 līdz 20 gadiem, kuri, piemēram, vasarā ir veikuši kādus darbus, saņēmuši par to algu un līdz ar to automātiski tiks ieskaitīti Valsts kasē kā 2. pensiju līmeņa dalībnieki. Iespējams, šobrīd šai konkrētajai jauniešu daļai jautājums par to, kas pārvalda viņu līdzekļus, nav aktuāls, tāpēc arī tie nelikās ne zinīs,» skaidro K.Miķelsons.

Taču tas, ka VK dalībnieku līdzekļi tika sadalīti starp konservatīvajiem ieguldījumu plāniem, nenozīmē, ka turpmāk cilvēki nedrīkstēs izdarīt izvēli par labu kādam citam pārvaldniekam un ieguldījumu plānam. Latvijas iedzīvotājiem tiek nodrošināta iespēja savus pensiju 2. līmeņa uzkrājumus ieguldīt pēc trīs dažādām

stratēģijām — aktīvās, sabalansētās un konservatīvās. Tieši stratēģijas palīdz cilvēkiem izvēlēties savai riska iecietībai labāko ieguldīšanas veidu, un vecums ir svarīgs kritērijs, kas nosaka, kādu ieguldījumu stratēģiju izvēlēties. Taču tas, cik liela būs cilvēka pensija, nav atkarīgs tikai no stratēģijas, bet arī no daudziem citiem faktoriem, piemēram, cik liela ir bijusi alga, cik ilgu laiku cilvēks ir piesaistīts konkrētajam pensiju līmenim, kāds ir vidējais algas pieaugums valstī utt., atzīmē «DnB Nord fondi» valdes loceklis, fondu pārvaldnieks Armands Ločmelis.

Statistikas dati liecina, ka šobrīd populārākie ir ieguldījumu plāni ar aktīvo stratēģiju — tajā piedalās 744 829 tūkstoši cilvēku, sabalansēto plānu ir izvēlējušies 50 137 cilvēki, bet konservatīvo — 163 823. Banku pārstāvji apgalvo, ka konservatīvais plāns ir DROŠS, BET NE IENESĪGS. Tajā savus pensiju līdzekļus ieteicams izvēlēties cilvēkiem, kuriem līdz pensijas vecumam palicis pavisam maz laika, sacīja «SEB uni-fondu» izpilddirektors Normunds Igoļnieks, piebilstot, ka konservatīvos plānus cilvēki neatkarīgi

no vecuma izvēlas arī tad, ja viņiem ir svarīgs maksimāli vienmērīgs ieguldītā kapitāla pieaugums. Konservatīvajos plānos ieguldījumi akcijās netiek veikti, un to garantētais ienesīgums ir aptuveni 3–4 procenti gadā. Sabalansēto plānu stratēģija paredz akciju proporciju līdz 15 procentiem, un to ienesīgums var būt līdz 5 procenti gadā, bet aktīvie plāni dod iespēju nopelnīt visvairāk (no 4 līdz 8 procenti gadā), taču pastāv iespēja arī zaudēt, tāpēc eksperti iesaka šādus plānus izvēlēties tiem, kam līdz pensijai vēl atlikuši vairāki gadu desmiti.

Diemžēl šī brīža pensionāri un tie, kuri pensijā ies tuvākajos sešos gados, no otrā pensiju līmeņa neko neiegūs. Daudzliemeņu pensiju sistēmas priekšrocības varēs baudīt vien tie, kuri pensijā dosies, sākot no 2013. gada.

Biežāk uzdotie jautājumi par pensiju otro līmeni

Vai var izstāties no pensijas otrā līmeņa?

Latvijas Republikas normatīvie akti neparedz iespēju izstāties no

pensijas otrā līmeņa.

Cik bieži var mainīt līdzekļu pārvaldītāju un ieguldījumu plānu?

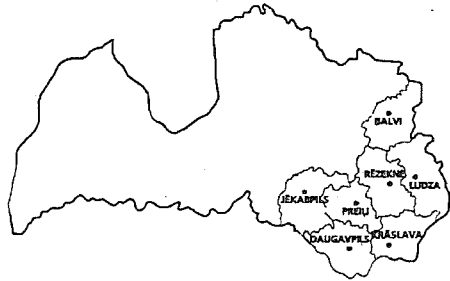
Vienreiz gadā var mainīt līdzekļu pārvaldītāju, bet ieguldījumu plānu viena līdzekļu pārvaldītāja ietvaros — divas reizes gadā.

Cik lielas iemaksas tiek veiktas otrajā pensiju līmenī?

Iesaistoties pensiju otrajā līmenī, papildu sociālās apdrošināšanas iemaksas nav jāveic. Kopējais iemaksu apjoms pensiju kapitālam paliek nemainīgs — 20 procenti no strādājošā algas, kas tiek pārdalīts starp pensiju sistēmas pirmo un otro līmeni. Iemaksu likme pensiju otrajā līmenī laikā no 2001. gada 1. jūlija līdz 2006. gada 31. decembrim bija divi procenti no ienākumiem. Taču iemaksu likme pakāpeniski pieaug. 2007. gadā pensiju otrajā līmenī tika novirzīti četri procenti no strādājošā ienākumiem, 2008. gadā novirzīs astoņus procentus, 2009. gadā — deviņus, bet 2010. gadā — desmit procentus. No 2010. gada iemaksu apjoms pirmajā un otrajā līmenī būs vienāds — katrā desmit procenti.

«Latvijas Avīze»

KAIMINU RAJONOS



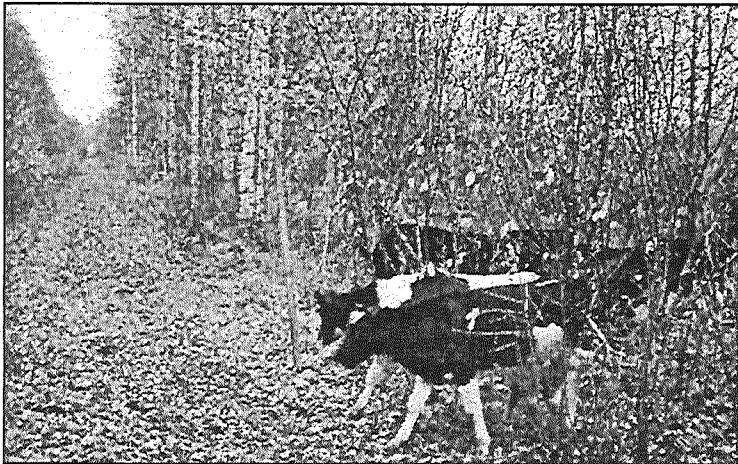
Neparasts atradums

Remontējot Indricas baznīcu Krāslavas rajonā, tika atrasti pus-satrunējuši koka zārki. Tas acimredzami norāda uz mirušo nāves cēloni no mēra. Neparastais atradums ieinteresēja arheologus, kuri nākamgad veiks pētījumus.

«Ezerzeme»

BALVU RAJONĀ

Kaimiņvalsts liellopi iecienījuši Latvijas pļavas



● Sākotnēji «robežpārkāpējas» no krūmiem izbāž tikai galvas un pārliecinās, vai tuvumā neviena nav, un vai viņas var brīvi šķērsot robežliniju.

Viļakas pārvaldes robežsargi jau vairākus mēnešus nesekmīgi cīnās ar kaimiņvalsts liellopiem, kuri nelegāli pārkāpj Krievijas – Latvijas robežu.

Aizsargājamo ķērpju likteņi pierobežā

Turpinot pagājušajā mācību gadā uzsāktu skolēnu pētniecisko darbu par gaisa piesārņojumu gar Latvijas Austrumu pierobežas tranzīta ceļiem, septembrī apsejots «Viļakas – Vientuļu» ceļa posms.

Gada sākumā netālu no «Viļakas – Vientuļu» ceļa tika atrastas trīs aizsargājamo ķērpju sugas – parastais plaušķērpis, izplestā evernija un cetrēlijveida cetrēlija. Par atradumiem tika informēta Viļakas mežniecība, tika ievāk-



● Plaušķērpis uz kļavas stumbra.

ta un Latvijas Universitātē nodota ķērpju kolekcija. Šis meža nogabals jau bija nodots izolē cirsma ierīkošanai.

Uz kokiem, kur plaušķērpis bagātīgi saaudzis, bija iekrāsoti sarkani apļi, kas liecināja, ka šie koki ir jāatstāj necirsti. Vislielākais ķērpja eksemplārs tika atrasts tieši ceļa nodalījuma joslas malā uz neliela kļavas stumbra. Netālu auga arī paliels ozols, ko viens cilvēks nēvarēja aptvert ar rokām. Arī uz tā bija sarkans aplis un diezgan daudz plaušķērpju. Ņemot vērā, ka tranzīta kravu pārvadājumi nenotiek jau ļoti ilgi, apstiprinājās hipotēze, ka ceļam piegulošajā mežā ir samērā tīrs gais.

Literatūras avotos minēts, ka parastais plaušķērpis aug jauktajos mežos uz lapu koku stumbriem, vietām arī parkos. Negatīvi ietekmē biotopa pārmaiņas un vides piesārņojums. Šī joprojām ir vienīgā līdz šim zināmā aizsargājamo ķērpju atradne tranzīta ceļa tuvumā. Tranzīta satiksmes atjaunošanas gadījumā šeit varētu ierīkot novērojumu, jeb monitoringa punktu, lai noskaidrotu, kas vairāk ietekmē plaušķērpja dzīvi – meža izciršana, atēnošana vai transporta radītais piesārņojums.

Krievu masu medijos jau parādījušies paziņojumi, ka Vientuļu robežpunkts pēc jaunā gada tiks atvērts tranzīta satiksmei, kā to paredzot starptautu vienošanās. Jau tagad var vērot, ka kravas automašīnas ik pa laikam bez kravas šķērsro robežu. Krievijas pusē top moderns daudzstāvu robežkontroles punkts, bet Latvijas pusē vēl neveic ikdienā nepieciešamās infrastruktūras sakārtošanu. Robežsargiem, visticamāk, pieaugošo kravu plūsmu kādu laiku nāksies pārbaudīt caurvējinājuma, jo nekāda būvniecība Latvi-

jas pusē nav uzsākta.

Bet plaušķērpja liktenis ir apdraudēts jau šobrīd, ir izstrādāta cirsma, bet daļa no tolaik iezīmētajiem kokiem ir izcirsti. Ir saglabājušies tikai atsevišķi plaušķērpja eksemplāri. Bet abas pārējās ķērpju sugas vairs nav izdevies atrast. Parastais plaušķērpis nav sevišķi liels retums Viļakas pusē, taču no vides izpētes viedokļa droši vien bija nepieciešams piešķirt mežstrādnieku darbu, jo šoreiz nozāgēts par daudz. Tas, ka diezgan drīz viļacēni pieradis pie pilsētā stāvošām automašīnu rindām, nevienu nepārsteigs, bet vai aizsargājamo ķērpju pieradis pie gaisa piesārņojuma, šobrīd pilnībā laikam vairs neizdosies noskaidrot.

Veido paši



Baltinavas pagastā Imanta un Anitas Mežālu lauku mājās egles (attēlā) atgādina ābeles – no apakšas atzarotas un ar balsinātu stumbru, bet augšā kuplu vainagu, gluži kā lietussargu. Egles tādas nav no dabas. Māju saimnieks pie to veidošanas ķēries, kad kociņi jau esot bijuši labi paugušies. Eglītēm nogriezti apakšējie zari un regulāri – galotne.

«Vaduguns»

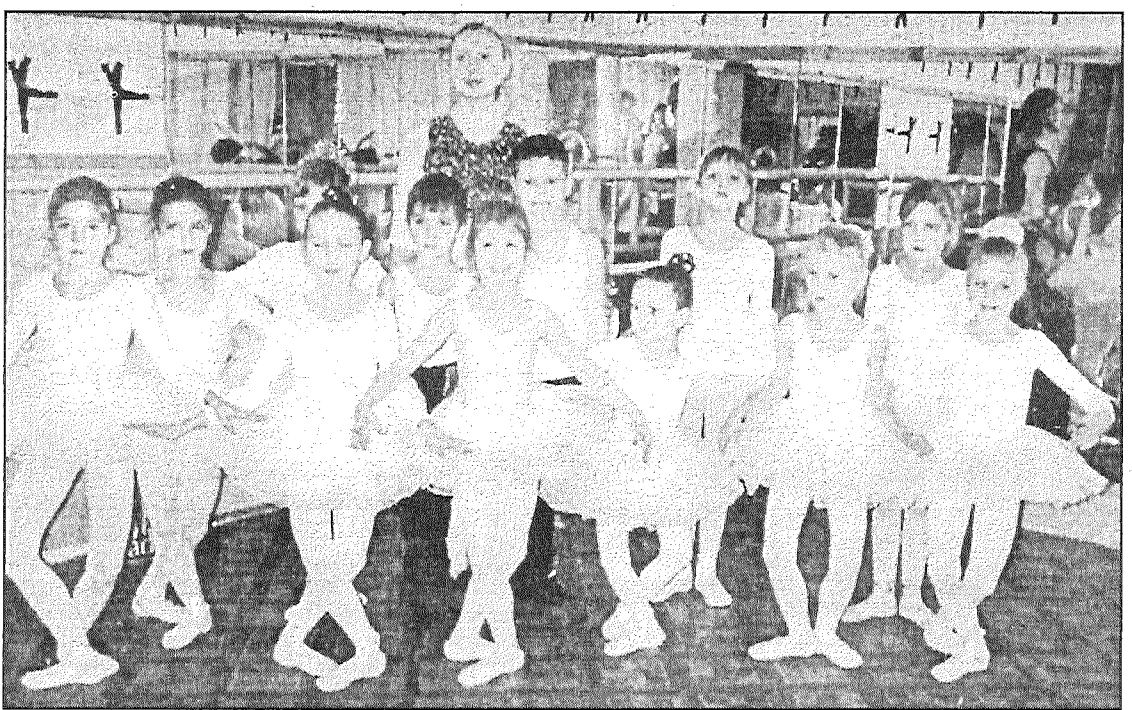
LUDZAS RAJONĀ

Balets nav tikai māksla, tā ir dzīves pārlicība

runāt, māku novērtēt kopējās uzvaras un analizēt kļūdas. Katru gadu skolas audzēkņiem ir iespēja uzstāties uz profesionālās skatuves Rīgas horeogrāfijas skolā, piedalīties konkursos, redzēt citus un pārādīt sevi.

Horeogrāfijas nodarbības skolā ilgst sešus gadus. Vidējais vecums, kad mazie dejotāji tiek uzņemti skolā, ir 5 – 6 gadi. Notiek ne tikai fiziskās nodarbības, bet tiek pasniegti arī citi priekšmeti: mākslas pamati, mūzikas teorija, horeogrāfijas vēsture, kostīmu vēsture, solfedžo.

Kā jebkurā mākslas veidā, arī baletā ir izcili talanti, kas uzplaiksnī diezgan reti. Taču pat talantam ir nepieciešams sevi atklāt un parādīt. Pārējie bērni un jaunieši, kuri būs izgājuši šo smago pārbaudījumu, iemācījušies ne tikai dejot, bet arī pārvarēt sevi brīžos, kad sāp un vairs neko negribas, dzīvē nebūs pasīvi malā stāvētāji. Viņiem būs raksturs, māka un spēja strādāt arī tad, kad to negribas. Tie, kuri nolems savu dzīvi saistīt ar baletu, var mēģināt



● Mazie dejotāji no Ludzas un Zilupes kopā ar savu pedagogi Oksanu Štrauhu.

iestāties Rīgas horeogrāfijas skolā un vēlāk turpināt izglītību tepat Latvijā vai ārzemēs. Zilupes mūzi-

kas un mākslas skolas horeogrāfijas nodaļu beigušās meitenes atzīst, ka iegūtās iemaņas un

zināšanas viņām ir noderējušas un noderēs dzīvē turpmāk.

«Ludzas Zeme»

